

آنکه دیوار ندارد ، خود نیست

اهریمن ، وجودی بود که همیشه خود را می بست
 او نخستین کسی بود که به گرد خود ، دیوار کشید
 و با این دیوار ، همه دیوارها را آفرید
 و گفت که : « خود » ، دیوار است .
 و هر که می خواهد « باشد » ، باید دیوار داشته باشد .
 و کسی « هستی » می یابد که گرداگردش دیوار میکشد
 و همانقدر که گرداگردش دیوار است ، همانقدر نیز « هست » .
 و هر که بی دیوار است ، نیست .
 بودن و داشتن و اندیشیدن و مهر ورزیدن ، هنر دیوار ساختن است
 و راه دیوار ساختن به گرد هر چیزی را نیز ، به انسان آموخت .
 به انسان آموخت ، چگونه به گرد اندیشه هایش میتواند دیوار
 بسازد ،
 تا عقیده و دین و فلسفه و علم و بینش بشوند .
 به انسان آموخت ، چگونه میتواند به گرد مهر و کینه اش ، دیوار
 بکشد .
 و به گرد آنانی که دوست میدارد ، دیوار بکشد ، تا از گزند ، نگاه
 دارد
 و به گرد آنانی که کین میورزد ، دیوار بکشد ،

تا کشتارگاه و نخجیرگاه و غارتگاهی باشد که برای او قرق کرده اند
و برترین هنر او این بود که جائیکه دیوار کشیدن، دشوار بود،
خط میکشید .
و این خط ، مانند پل صراط ، بسیار نازک و باریک بود
و از این پس، حق و حقیقتی که افقهای پیرامونشان ، به بیکرانه
میرسیدند
دارای خط و نشان شدند .
و فقط چیزی حقیقت داشت ، که دورش خط کشیده شده بود .
و هر که به جستجوی حقیقت میرفت ،
چه بسا ، نیمی از پایش در دامنه حقیقت ،
و نیمی دیگر از پایش ، در دامنه باطل میلغزید ،
و به گرد خدا و آنچه خدائست نیز خط کشید
و از آن پس ، خدا هم نمیدانست که کجا خداست و کجا خدا نیست
و کجا دین است و کجا کفر است
و خدائی که پیرامونش همیشه گشوده و باز بود ،
در شناخت مرزهایش ، در گمان و شك میافتاد .
و از اهریمن ، در باره مرزهای خدائیش و دینش، خبر میگرفت
و سپاسگذار بود که با یاری اهریمن ،
مرز خدائیش ، مرز حقیقتش ، مرز دینش را میشناخت
و این دیوارهای خطی ، هرچه باریکتر میشدند ، سخت تر بودند
و نشان داد که وقتی این خطها ی باریک ، بدید نیایند ،
از دیوارهای چین ، بلندتر و چیره ناپذیر ترند ،
و این دیوارهای نادیدنی را که خطوطی مه آلود و سایه گون بودند
در خیالات انسانها کشید ،
و نامشان را مدارائی و تسامح گذاشت !